

Sygn. akt VII U 134/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: Karol Szwej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2018 r. w Warszawie

sprawy J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Sp. z o.o.

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 15 listopada 2017 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż J. L. Pesel: (...) podlegała ubezpieczeniom społecznym-emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. NIP: (...) w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

UZASADNIENIE

J. L. złożyła w dniu 18 grudnia 2017 r. odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 15 listopada 2017 r. nr (...)

na podstawie którego umorzono postępowanie w sprawie prawidłowości zgłoszenia

do ubezpieczeń społecznych oraz wykazanych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia

z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Odwołująca zaskarżyła powyższą decyzję w całości, zarzucając jej błędne ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wydanej decyzji polegającej na uznaniu, iż materiał dowodowy w sprawie jest niewystarczający do ustalenia daty zakończenia zatrudnienia ubezpieczonej u płatnika składek, podczas gdy ubezpieczona wykazała datę zakończenia wykonywania pracy na rzecz pracodawcy oraz okoliczności faktycznego zaprzestania prowadzenia przez niego działalności, a także dokonanie arbitralnej, subiektywnej oceny materiału dowodowego, pozbawionej cech wszechstronności i z pominięciem słusznego interesu ubezpieczonej. W oparciu o powyższe odwołująca wniosła o zmianę skarżonej decyzji i stwierdzenie, że jako pracownik podlegała obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu do dnia rozwiązania umowy

o pracę z uwagi na fakt zaprzestania prowadzenia przez płatnika składek działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu odwołania J. L. wskazała, że w dniu 16 października 2017 r. złożyła w ZUS Oddział w P. wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym na podstawie zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Na mocy skarżonej decyzji organ rentowy przyjął, że odwołująca nie wykazała zakończenia zatrudnienia

u byłego pracodawcy. Odwołująca wyjaśniła, że była pracownikiem płatnika składek wyłącznie w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r. i pracowała na stanowisku kucharza. Prezesem zarządu ww. spółki był P. P., z którym zawierała umowę o pracę. W ocenie odwołującej umowę o pracę należy uznać za rozwiązaną w sposób dorozumiany, gdyż pracodawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, nie kontaktował się z pracownikami i nie wypłacał wynagrodzenia. Zgodnie

z wiedzą odwołującej przeciwko prezesowi zarządu ww. spółki toczyło się postępowanie karne, ale nie wie z jakim skutkiem, a ponadto uzyskała informację od jego siostry, że wyjechał za granicę, od wielu lat nie zamieszkuje już w Polsce u niego nie ma z nim żadnego kontaktu. Zdaniem odwołującej faktyczne zaprzestanie pracy na rzecz pracodawcy miało miejsce z końcem kwietnia 2005 roku. Pracodawca oficjalnie nie wyrejestrował działalności gospodarczej, jednakże zaniechał również wyrejestrowania odwołującej z ubezpieczeń społecznych (odwołanie k. 2-5 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 grudnia 2017 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.** wniósł o jego oddalenie.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy wskazał, iż analiza dowodów zebrana w toku postępowania wyjaśniającego, w tym wyjaśnień samej odwołującej oraz danych zapisanych w Centralnym Rejestrze Płatników Składek i Ubezpieczonych nie pozwala na przyjęcie, że stosunek pracy w (...) Sp. z o.o. uległ rozwiązaniu z dniem 30 kwietnia 2005 r. zgodnie z twierdzeniami odwołującej. Organ rentowy zaznaczył również, że odwołująca nie przedstawiła żadnych dokumentów, które pozwoliłyby w sposób nie budzący wątpliwości na ustalenie daty końcowej tego zatrudnienia oraz wysokości podstaw wymiaru składek za miesiące, za które płatnik nie przekazał imiennych raportów rozliczeniowych, a w tym zakresie ciężar dowodów spoczywał na odwołującej (odpowiedź na odwołanie k. 8-9 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym z dniem 23 kwietnia 2004 r. Wspólnikami spółki byli P. P., będący jednocześnie prezesem zarządu spółki oraz A. B.. W ramach działalności spółka prowadziła lokal gastronomiczny – bar/kebab znajdujący się w miejscowości C. przy ul. (...) (odpis z KRS k. 40-41 a.s., zeznania A. K. k. 55 a.s.).

W dniu 31 lipca 2004 r. J. L. (z domu S.) zawarła umowę o pracę z (...) Sp. z o.o. na okres próbny od 1 sierpnia 2004 r. do 30 września 2004 r. Na podstawie umowy została zatrudniona jako kelner-kucharz w pełnym wymiarze czasu pracy i za wynagrodzeniem 850 zł brutto. Przy zawieraniu umowy spółka była reprezentowana przez P. P. (umowa o pracę na okres próbny z 31.07.2004 r. – akta rentowe, karta nieoznaczona).

Odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń od 1 sierpnia 2004 r., pracowała w barze w okresie od zawarcia umowy o pracę do kwietnia 2005 roku. Zajmowała się obsługiwaniem klientów baru, przygotowywaniem jedzenia i sprzątaniami. Oprócz odwołującej w barze pracowała również A. K. (zeznania odwołującej k. 54-55 a.s. i k. 78 a.s., zeznania A. K. k. 55 a.s.).

Lokalem przy ulicy (...) zarządzał manager, mężczyzna o imieniu J.. P. P. pojawiał się w barze sporadycznie. Ostatni raz P. P. zjawił się w lokalu w styczniu 2005 roku, potem przestał przyjeżdżać nie informując pracowników o przyczynach tego stanu rzeczy. W lokalu zaczęli się również pojawiać obcokrajowcy pochodzenia arabskiego, którzy zajmowali się menu i pobierali pieniądze z kasy. Część z pracowników baru zaczęła odchodzić z pracy. Ostatecznie wiosną 2005 roku w lokalu, w którym bar się znajdował, zjawił się jego właściciel, pan C., który oświadczył, że ma zamiar zamknąć kebab (zeznania odwołującej k. 54-55 a.s.).

i k. 78 a.s., zeznania A. K. k. 55 a.s.; oświadczenia pracowników (...) Sp. z o.o. – akta płatnika, karty nieoznaczone).

W kwietniu 2005 roku odwołująca zrezygnowała z pracy w barze. Nie wystawiono jej świadectwa pracy za okres zatrudnienia (zeznania odwołującej k. 54-55 a.s. i k. 78 a.s.).

W okresie nieobecności P. P. na przełomie stycznia i maja 2005 roku wynagrodzenie było wypłacane pracownikom, w tym odwołującej, w ratach. Ostatnie wynagrodzenie w maju 2005 roku w pełnej wysokości wypłacił odwołującej i A. K. pan C. (zeznania odwołującej k. 54-55 a.s. i k. 78 a.s., zeznania A. K. k. 55 a.s.). (...) Sp. z o.o. opłacała składki za odwołującą za okres od sierpnia do grudnia 2004 r. oraz za miesiąc luty 2005 r.; za miesiące styczeń 2005 r. oraz okres od marca 2005 r. płatnik nie przekazał za odwołującą imiennych raportów rozliczeniowych, ponadto nie wyrejestrowała zatrudnianych pracowników z ubezpieczeń społecznych (zestawienia składek za ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne – akta rentowe, karty nieoznaczone; akta płatnika).

Po zakończeniu pracy w (...) Sp. z o.o. odwołująca podejmowała pracę na podstawie umów zlecenie. Już w lipcu 2005 roku zaczęła pracować jako hostessa w Agencji (...) w W.. W okresie od października 2005 r. do maja 2006 pracowała na zlecenie w (...) Sp. z o.o. w W., a następnie w okresie od czerwca 2006 r. do września 2008 r. pracowała na zlecenie w (...) Sp. z o.o. W listopadzie 2008 r. podjęła zatrudnienie na umowę o pracę jako asystentka stomatologa który to zawód wykonywała do marca 2017 r. (świadectwa pracy: z 13.03.2017 r., z 31.01.2014 r., z 30.06.2010 r.; zaświadczenie o zawieraniu umów zlecenie z 06.10.2008 r., umowy zlecenie z października 2006 r. oraz stycznia-maja 2007 r, umowa zlecenie nr (...) – koperta k. 60 a.s., zeznania odwołującej k. 54-55 a.s.).

Od czerwca 2005 roku przeciwko P. P. toczyło się dochodzenie w sprawie o podejrzenie popełnienia czynu z art. 284 § 1 k.k. – przywłaszczenie mienia w postaci komputera, samochodu, środków pieniężnych. Z informacji uzyskanych przez Policję w drodze wywiadu środowiskowego wynika, że P. P. nie przebywa w miejscu stałego zameldowania od kilku lat, nie utrzymuje kontaktów z rodziną i przebywa za granicą (akta prokuratorskie o sygnaturach Ds 2480/05, RSD 236/05, PPn VI 1034/05).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dalszym ciągu figuruje w rejestrze przedsiębiorców i posiada aktualny wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym (odpis z KRS k. 40-41 a.s., akta rentowe – okoliczność bezsporna).

W dniu 16 października 2017 r. J. L. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Na skutek powyższego wniosku ZUS Oddział w P. wszczął postępowanie wyjaśniające, na następnie w dniu 15 listopada 2017 r. ZUS Oddział w P. wydał decyzję nr (...), na podstawie której postępowanie zostało umorzone. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgromadzona w sprawie dokumentacja nie jest wystarczająca do ustalenia daty zatrudnienia J. L. w (...) Sp. z o.o., zaś ubezpieczona nie przedstawiła żadnych dokumentów w oparciu o które można by ustalić datę ustania tego zatrudnienia oraz wysokości podstaw wymiaru składek za miesiące, za które płatnik nie przekazał raportów rozliczeniowych (wniosek z 16.10.2017 r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania, decyzja ZUS z 15.11.2017 r. – akta rentowe, karty nieoznaczone).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy obejmujący dowody z dokumentów, zeznań świadek A. K. oraz zeznań odwołującej. Sąd uwzględnił dowody z dokumentów w zakresie wskazanym powyżej co do kart akt, w tym przedłożonych przez odwołującą, a także załączonych do akt rentowych. Dodatkowo Sąd ustalając stan faktyczny posiłkował się dokumentacją widniejącą w aktach prokuratorskich o sygnaturach Ds 2480/05, RSD 236/05, PPn VI 1034/05. Sąd dał również wiarę przesłuchanym w sprawie osobom w zakresie

w jakim przedstawiły one okoliczności związane z zakończeniem działalności lokalu gastronomicznego w C. przy ul. (...), relacji zatrudniającej jej spółki z pracownikami a także rezygnacji z pracy przez odwołującą. W ocenie Sądu treść zeznań świadka i odwołującej korespondowała z pozostałym zebranymi w sprawie dowodowymi, w tym treścią dokumentacji załączonej do akt rentowych – akt płatnika składek. Dodatkowo Sąd oparł się na informacjach udzielonych przez odwołującą na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2018 r. (k. 54-55 a.s.), gdyż zostały przez nią potwierdzone podczas przeprowadzenia dowodu z przesłuchania.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy, jako nie budzący zastrzeżeń i niekwestionowany przez strony postępowania, za wiarygodny i wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. L. było zasadne.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół ustalenia okresu podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Odwołująca domagała się stwierdzenia, że podlegała ubezpieczeniom społecznym z ww. tytułu do dnia rozwiązania umowy o pracę, co miało nastąpić na skutek faktycznego zaprzestania działalności przez płatnika składek. Na podstawie skarżonej decyzji organ rentowy stwierdził natomiast, że w oparciu o posiadane dowody nie ma możliwości ustalenia daty zatrudnienia J. L. w (...) Sp. z o.o. Przedmiot sporu sprowadzał się więc do ustalenia w jakim okresie odwołująca była zatrudniona przez płatnika składek.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1778) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy następuje to od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. O tym jednak, czy dany stosunek prawny łączący dwa podmioty może być uznany za stosunek pracy, rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Stosownie do treści definicji zawartej w art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest

– w świetle art. 22 § 1 k.p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Celem i zamiarem stron umowy o pracę winna być każdorazowo faktyczna realizacja treści stosunku pracy, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za pracę. Dla stwierdzenia, czy zaistniały podstawy do objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem społecznym, w świetle powołanych przepisów, wymagane jest ustalenie, czy zatrudnienie miało charakter rzeczywisty i polegało na wykonywaniu pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, czyli w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p. O zaistnieniu stosunku pracy decyduje więc, prócz formalnego zawarcia umowy, spełnienie przesłanek określonych w art. 22 k.p., a więc odpłatność pracy, konieczność osobistego wykonywania pracy przez pracownika, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko oraz pozostawanie pod zwierzchnictwem pracodawcy. Nie można mówić o umowie o pracę, jeżeli w łączącym strony stosunku prawnym brak jest podstawowych elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, takich jak

osobiste wykonywanie czynności oraz podporządkowanie organizacyjne i służbowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 sierpnia 2017 r., III AUa 755/16).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w ocenie Sadu nie może być wątpliwości co do tego, że J. L. zakończyła pracę w ramach zatrudnienia w spółce (...) Sp. z o.o. Odwołująca była zatrudniona w zainteresowanej spółce

w okresie od 1 sierpnia 2004 r. na stanowisku kelnerki-kucharki w lokalu gastronomicznym położonym w C. przy ul. (...), w pełnym wymiarze czasu pracy oraz

za wynagrodzeniem 850 zł miesięcznie, początkowo na okres próbny. Odwołująca kontynuowała zatrudnienie do wiosny 2005 roku, kiedy to zrezygnowała z wykonywania pracy w lokalu. Skoro odwołująca zrezygnowała z pracy, to jest zaprzestała jej wykonywania, to nie można mówić o tym, że stosunek pracy w dalszym ciągu istniał. Z momentem zaprzestania pracy przez odwołującą zabrakło bowiem jednego z głównych elementów stosunku pracy wymienionym w art. 22 § 1 k.p., jakim jest jej osobiste wykonywanie. W orzecznictwie znany jest pogląd, zgodnie z którym umowa o pracę może zostać rozwiązana na mocy porozumienia stron w sposób dorozumiany, poprzez czynności konkludentne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1997 r., I PKN 232/97). W kontekście cytowanych wyżej przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych skutkuje to z kolei stwierdzeniem, że wraz z momentem zaprzestania wykonywania pracy ustął również tytuł podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu. W tych okolicznościach jej więzi z poprzednim pracodawcą – płatnikiem składek – zostały trwale zerwane i nie może być mowy o trwaniu okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu. Pozostaje natomiast pytanie – i tego też w głównej mierze dotyczył spór w niniejszej sprawie – kiedy okoliczność ta miała miejsce.

W niniejszym postępowaniu odwołująca domagała się ustalenia, że stosunek pracy łączący ją z zainteresowaną spółką – a tym samym tytuł obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego – zakończył się z końcem kwietnia 2005 roku.

Sąd przychylił się do twierdzeń odwołującej. Co prawda odwołująca nie przedłożyła żadnych dokumentów precyzujących kiedy rozwiązanie stosunku pracy miało dokładnie nastąpić,

nie wskazała również żadnego konkretnego wydarzenia które mogłoby świadczyć

o formalnym rozwiązaniu umowy o pracę, jednakże za takim stwierdzeniem przemawiały ustalone w sprawie okoliczności stanu faktycznego. Niewątpliwie sytuacja pracownicza odwołującej, tak jak innych pracowników lokalu gastronomicznego położonego

w C. przy ul. (...), uległa diametralnej zmianie już na początku

2005 roku, co było ściśle związane ze zniknięciem prezesa zarządu zainteresowanej spółki P. P.. Ze zgodnych relacji odwołującej i świadka A. K.,

która również pracowała we wskazanym wyżej lokalu, wynika, że prezes zarządu zainteresowanej spółki ostatni raz zjawiał się w barze w styczniu 2005 r., po czym następnie zniknął nie informując pracowników o przyczynach takiego stanu rzeczy. Odwołująca oraz inni pracownicy lokalu otrzymywali wynagrodzenie w ratach, a ponadto z informacji widniejących w aktach rentowych wynika, że za styczeń 2005 roku oraz od marca 2005 r.

nie były za nich – w tym za odwołującą – opłacane składki na ubezpieczenie. Dodatkowo

w lokalu dochodziło do zmian organizacyjnych, które, jak wynika z zeznań przesłuchanych przez Sąd świadka i odwołującej, miały charakter zmian chaotycznych, powodujących brak pewności pracowników co do przyszłości zatrudnienia oraz tego na rzecz kogo właściwie pracują. Pracownicy otrzymywali wynagrodzenie w ratach, część z nich zrezygnowała

z pracy, w lokalu zaczęły pojawiać się inne osoby wykonujące czynności które ingerowały

w jego działalność. Ostatecznie zdaniem Sądu do zakończenia pracy przez odwołującą przyczyniło pojawienie się w lokalu wiosną 2005 roku jego właściciela pana C., który oświadczył, że ma zamiar zamknąć prowadzoną w nim działalność gastronomiczną. Załączone do akt płatnika składek oświadczenia innych pracowników zainteresowanej spółki, jak również zeznania świadka A. K. potwierdzają, że wobec powyższych zmian pracownicy tejże spółki na przełomie lutego i marca 2005 roku rezygnowali z dalszej pracy, a w ocenie Sądu mając na względzie charakter tych

zmian, w tym też wspomnianą wyżej decyzję właściciela lokalu o zamknięciu baru, trudno nie przyjąć, aby odwołująca decydowała się na dalsze kontynuowanie zatrudnienia.

Za zakończeniem stosunku pracy w kwietniu 2005 roku zdaniem Sądu przemawia również fakt, że odwołująca już w lipcu 2005 roku podjęła pracę na podstawie umowy zlecenia w charakterze hostessy, a w kolejnych latach wykonywała również prace na rzecz innych podmiotów – początkowo na podstawie miesięcznych umów zlecenie, a następnie, od 2008 roku, na podstawie umowy o pracę.

Sąd Okręgowy miał również na względzie, że uzyskanie przez odwołującą formalnego potwierdzenia zakończenia stosunku pracy może być utrudnione, a wręcz niemożliwe

do osiągnięcia z uwagi na brak jakiegokolwiek kontaktu z prezesem zarządu zainteresowanej spółki. Odwołująca nie otrzymała świadectwa pracy, zaś jej rezygnacja z pracy w lokalu gastronomicznym nie spotkała się z jakimkolwiek odzewem pracodawcy. Z załączonych

do akt sprawy akt prokuratorskich wynika, że wobec P. P. toczyło się dochodzenie w sprawie o podejrzenie zaboru mienia, które mimo upływu kilku lat nie przyniosło żadnych efektów. Z informacji uzyskanych w toku tego dochodzenia przez Policję w drodze wywiadu środowiskowego wynika, że P. P. nie mieszka w miejscu zameldowania, nie utrzymuje kontaktu z rodziną i prawdopodobnie przebywa za granicą.

Co prawda spółka (...) Sp. z o.o. wciąż widnieje w rejestrze KRS, jednakże podejmowane przez Sąd próby zawiadomienia jej o toczącym się w niniejszej sprawie postępowaniu spotkały się z brakiem odpowiedzi.

W tych okolicznościach Sąd uznał odwołanie J. L. za zasadne. Trudno bowiem przyjąć, aby odwołująca rezygnując z pracy, a tym samym faktycznie zaprzestając jej wykonywania, jak również podejmując pracę na podstawie innych tytułów mogła w dalszym ciągu podlegać ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w zainteresowanej spółce. W ocenie Sądu twierdzenia odwołującej co do faktycznego zakończenia pracy z końcem kwietnia 2005 roku, na tle zebranych w sprawie dowodów i ustalonych okoliczności faktycznych, należało uznać za wiarygodne, w szczególności, że nie były one kwestionowane przez organ rentowy w toku postępowania.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 listopada 2017 r.

nr (...) i orzekając co do istoty sprawy stwierdził, że J. L. podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...)

Sp. z o.o. w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

Zarządzenie: (...)

(...)